



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 180/2022-50

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ladislava Duditša a sudcov Libora Duľu a Ivana Fiačana (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], proti postupu Okresného súdu Bratislava I a správcu konkurznej podstaty JUDr. Martina Malicha, Záhradnícka 30, Bratislava, v konaní vedenom pod sp. zn. 27 OdK 483/2020, ako aj proti postupu Centra právnej pomoci, kancelárie Bratislava, Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky a verejnej ochrankyne práv takto

r o z h o d o l :

1. Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**
2. Žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu **n e v y h o v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 30. novembra 2021 a jej následnými doplneniami domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a základného práva na právnu pomoc podľa čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) a správcu konkurznej podstaty JUDr. Martina Malicha, Záhradnícka 30, Bratislava (ďalej len „správca konkurznej podstaty“), v konaní vedenom pod sp. zn. 27 OdK 483/2020 (ďalej aj „napadnuté konanie“) a porušenia základného práva na právnu pomoc podľa čl. 47 ods. 2 ústavy postupom Centra právnej pomoci, kancelárie Bratislava, Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“) a verejnej ochrankyne práv bez toho, aby konanie týchto orgánov verejnej moci špecifikoval číslom konania alebo iným nezameniteľným spôsobom. Sťažovateľ žiada o ustanovenie právneho zástupcu a žiada, aby ústavný súd vyslovil zákaz v pokračovaní porušovania sťažovateľom označených základných práv.

2. Z podaní sťažovateľa ústavný súd vyrozumel, že na majetok sťažovateľa bol uznesením okresného súdu č. k. 27 OdK 483/2020 zo 6. novembra 2020 vyhlásený konkurz. Za správcu konkurznej podstaty bol ustanovený JUDr. Martin Malich, Záhradnícka 30, Bratislava. Uznesenie okresného súdu o vyhlásení konkurzu na majetok sťažovateľa bolo zverejnené v Obchodnom vestníku 19. novembra 2020. Konkurzné konanie nebolo ku dňu doručenia ústavnej sťažnosti sťažovateľa ukončené.

3. Sťažovateľ vyjadril presvedčenie, že správca konkurznej podstaty nekoná v konkurznom konaní dostatočne rýchlo, jeho činnosť je neefektívna a uvedené prietahy v konaní nenapravila ani sudkyňa okresného súdu, ktorú sťažovateľ v tejto súvislosti opakovane oslovil. Sťažovateľ sa troma žiadosťami obrátil na Centrum právnej pomoci, v ktorých žiadal o ustanovenie advokáta v jeho konkurznom konaní. V tejto súvislosti sťažovateľ navrhuje zmenu právnej úpravy, ktorá by upravovala tzv. „automatické“ zastúpenie úpadcu v konkurznom konaní, pretože konkurz má dopad na vlastnícke právo.

4. Sťažovateľ ako príklad neefektívneho postupu správcu uvádza skutočnosť, že správca konkurznej podstaty získal kľúče od jeho bytu už v novembri 2020, no k realizácii dražby predmetného bytu došlo až v októbri 2021, teda po vyše 10 mesiacoch. Vo februári 2022 v tomto konkurznom konaní ešte nebol zverejnený záverečný rozvrh. Sťažovateľ tvrdí, že výťažok z dražby jeho bytu, ktorá sa konala 11. októbra 2021 u súdnej notárky [REDAKOVANÉ], prijal správca na svoj účet 19. októbra 2021 a na osobitný účet dlžníka, ktorý správca založil až 30. decembra 2021, boli finančné prostriedky prevedené až 3. januára 2022. V prípade sťažovateľa pritom má ísť o jednoduchý konkurz, v ktorom nie je viac ako 10 veriteľov a je len jedna nehnuteľnosť (vydražený byt).

5. Ochranu sťažovateľovmu právu na konkurzné konanie bez prietahov a ustanovenie právneho zástupcu v konkurznom konaní neposkytol ani okresný súd, ktorý je súdom konkurzným a má nad konkurzným konaním realizovať dozor a dohľad. Sťažovateľ sa opakovane obrátil na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o ustanovenie advokáta v jeho konkurznom konaní, avšak jeho žiadosťam nebolo vyhovené. Ochranu pred neefektívnou činnosťou správcu konkurznej podstaty mu neposkytla ani verejná ochrankyňa práv, na ktorú sa obrátil, ani generálna prokuratúra, ktorá sťažovateľov podnet len postúpila na okresnú prokuratúru, avšak podľa sťažovateľa bez adekvátnej odozvy.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

6. Sťažovateľ v petite svojej sťažnosti označil ako porušené svoje základné právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 ústavy a základné právo na právnu pomoc podľa čl. 47 ods. 2 ústavy postupom správcu konkurznej podstaty a okresného (konkurzného) súdu. Vo vzťahu k postupu Centra právnej pomoci, verejnej ochrankyne práv a generálnej prokuratúry sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva na právnu pomoc z dôvodu, že tieto orgány nenapravili podľa neho nesprávny a neefektívny postup správcu konkurznej podstaty a v konkurznom konaní mu nebol ustanovený advokát.

7. V úvode ústavný súd zdôrazňuje, že podľa § 45 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) je ústavný súd viazaný rozsahom a dôvodmi návrhu na začatie

konania, ak § 89 neustanovuje inak. Viazanosť ústavného súdu návrhom na začatie konania sa prejavuje vo viazanosti petitom, teda tou časťou ústavnej sťažnosti, v ktorej sťažovateľ špecifikuje, akého rozhodnutia sa domáha (§ 123 ods. 1 zákona o ústavnom súde), čím zároveň vymedzí rozsah predmetu konania pred ústavným súdom z hľadiska požiadavky na poskytnutie ústavnej ochrany. Vzhľadom na to môže ústavný súd rozhodnúť len o tom, čoho sa sťažovateľ domáha v petite svojej ústavnej sťažnosti, a to v kontexte konkrétne označených základných práv a slobôd, ktorých porušenie sťažovateľ tvrdí vo vzťahu k presne identifikovanému porušovateľovi svojho základného práva, a konkrétneho rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ktorým k takémuto porušeniu došlo [§ 123 ods. 1 písm. a), b) a c) zákona o ústavnom súde].

8. Z obsahu sťažovateľovej ústavnej sťažnosti a jej doplnení, ktoré sťažovateľ spísal bez právneho zastúpenia advokátom, ústavný súd ustálil, že podstatou sťažovateľovej sťažnosti sú namietané prietahy a neefektívnosť v postupe konkurzného súdu a správcu konkurznej podstaty. Porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy však sťažovateľ nepremietol do znenia samotného petitu ústavnej sťažnosti. Zásadnú námietku sťažovateľa však ústavný súd napriek uvedenej skutočnosti v záujme materiálnej ochrany práv sťažovateľa preskúmal v rámci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, berúc pritom do úvahy, že aj zbytočné prietahy v konaní môžu v extrémnom prípade dosiahnuť taký rozmer, ktorý predstavuje popretie práva na prístup k súdu.

9. V súlade s judikatúrou ústavného súdu (III. ÚS 243/2017, III. ÚS 451/2017) v prípadoch extrémnych prietahov v konaní dochádza k porušeniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov už samotnou dĺžkou súdneho konania, ktorá predlžuje stav právnej neistoty do takej miery, že sa právo na súdnu ochranu stáva iluzórnym, a teda ho ohrozuje vo svojej podstate (I. ÚS 39/00, I. ÚS 66/03, III. ÚS 113/07). Ak teda porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru dosiahne takú intenzitu, že to zo strany príslušného všeobecného súdu signalizuje až odmietnutie možnosti domáhať sa svojho práva na nezávislom a nestrannom súde, možno urobiť záver o tom, že takýmto postupom súdu došlo, resp. dochádza aj k porušeniu základného práva sťažovateľky nielen na včasnú súdnu ochranu, ale zasiahlo sa už aj do samotnej podstaty práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy (IV. ÚS 268/2012).

II.1. K namietanému porušeniu práv postupom okresného súdu a správcu konkurznej podstaty:

10. V prvom rade je potrebné uviesť, že správca konkurznej podstaty je osobitným subjektom konkurzného konania (osobou na konaní zúčastnenou). Do funkcie ho ustanovuje súd, ktorý ho v zákonom ustanovených prípadoch môže funkcie aj zbaviť. Súd je oprávnený vykonávať nad činnosťou správcu konkurznej podstaty dohľad (vyžiadať si od správcu správu a vysvetlenie, nahliadať do jeho účtov a vykonávať potrebné zisťovania). Správcovi môže uložiť, aby si vyžiadal na určité otázky názor veriteľského výboru, alebo správcovi môže dať pokyny sám. Základnou úlohou správcu je zistenie a zabezpečenie majetku a jeho následné speňaženie. Pri plnení týchto úloh je povinný postupovať s odbornou starostlivosťou a má samostatné postavenie tak voči úpadcovi, ako aj voči veriteľom. Zákonná úprava konkurzného konania mu zveruje realizáciu takých úkonov, ktorých výkon samotným konkurzným súdom neprichádza vzhľadom na ich povahu a rozsah do úvahy. Správca je účastníkom konania vtedy, keď sa rozhoduje o jeho právach (napr.

o jeho odvolaní, o jeho odmene; porovnaj napr. III. ÚS 278/03, IV. ÚS 459/2018, IV. ÚS 609/2018 a tiež Ďurica, M. Konkurzné právo na Slovensku a v Európskej únii. Žilina : Poradca podnikateľa, spol. s r. o., 2006, s. 150).

11. Dohľad konkurzného súdu nad postupom správcu konkurznej podstaty sa teda vzťahuje ako na správnosť a zákonnosť jeho postupu, tak aj na prípadnú nečinnosť správcu konkurznej podstaty. Vzhľadom na uvedené ústavný súd nemá právomoc preskúmať postup správcu konkurznej podstaty v rozsahu námietok uvádzaných sťažovateľom, pretože túto právomoc má konkurzný súd.

12. Miera a povaha zodpovednosti všeobecného (konkurzného) súdu za postup správcu konkurznej podstaty v konkurznom konaní je daná rozsahom jeho oprávnení, ktoré mu zákon vo vzťahu k tomuto subjektu konkurzného konania priznáva. V súlade s ustálenou judikatúrou ústavného súdu možno hovoriť o prietáhoch v konkurznom konaní vtedy, ak súd vôbec nevyužije vo vzťahu k správcovi konkurznej podstaty tie prostriedky, účelom ktorých je zabezpečenie účinnej a rýchlej ochrany práv účastníkov konkurzného konania, prípadne ak k ich použitiu siahne až vtedy, keď je ich účinok na dosiahnutie tohto účelu minimalizovaný alebo vylúčený (I. ÚS 57/97, III. ÚS 199/02, III. ÚS 37/2021).

13. Zároveň je potrebné uviesť, že konkurzné konanie je osobitným druhom súdneho konania. Má osobitný predmet, špecifickú skutkovú a právnu povahu. Ústavný súd tiež považuje za potrebné uviesť, že konkurzné konanie nie je možné považovať za štandardné súdne konanie, a to z hľadiska odlišného plynutia zákonných lehôt, počtu subjektov uplatňujúcich svoje pohľadávky, postupu pri speňažovaní majetku úpadcu a uplatňovaní pohľadávok úpadcu. Konkurzné konanie je z pohľadu právnej úpravy časovo a fakticky náročný proces, ktorého účelom je uspokojenie pohľadávok veriteľov z majetku dlžníka, úpadcu, ktorý podlieha konkurzu, alebo aj z majetku iných osôb, ak ich majetok podľa právnej úpravy podlieha konkurzu, a preto pri posudzovaní vzniku prietáhov v konkurznom konaní je potrebné prihliadať na už uvedené odlišnosti konkurzného konania oproti štandardnému občianskoprávnemu konaniu (napr. I. ÚS 428/2013, IV. ÚS 489/2021).

14. Ústavný súd z vyžiadaného spisu okresného súdu sp. zn. 27 OdK 483/2020 zistil, že návrh na vyhlásenie konkurzu bol okresnému súdu doručený 5. októbra 2020, už 27. novembra 2020 sa sťažovateľ po prvýkrát sťažoval na prietahy v konaní z dôvodu, že okresný súd nerozhodol v zákonnej lehote do 21. októbra 2020, ale až 6. novembra 2020. Jeho sťažnosť na prietahy v konaní bola v odpovedi predsedu okresného súdu z 11. novembra 2020 v tejto úplne počiatočnej fáze konkurzného konania vyhodnotená ako nedôvodná. Sťažovateľ opakovane namietal prietahy v konaní správcu podaním z 22. júla 2021, na základe ktorého sudkyňa okresného súdu (██████████) vyzvala správcu konkurznej podstaty, aby v lehote 10 dní predložil podrobnú správu o stave konkurzného konania a konkrétnych krokoch v procese speňažovania konkurznej podstaty (bytu), podaním z 23. augusta 2021 sudkyňa okresného súdu správcu konkurznej podstaty urgovala. Dňa 9. septembra 2021 bolo v Obchodnom vestníku uverejnené oznámenie dražby majetku podliehajúceho konkurzu. Správca konkurznej podstaty 10. septembra 2021 doručil okresnému súdu správu o vykonaných úkonoch v konkurze. Dobrovoľná dražba majetku v konkurze sa konala 11. októbra 2021 na notárskom úrade ██████████ – ██████████ ██████████ ██████████, oznámenie o vykonanej dražbe bolo v Obchodnom vestníku zverejnené

16. novembra 2021 a 19. novembra 2021 bolo oznámenie doručené okresnému súdu. Vec bola 21. decembra 2021 pridelená novej sudkyňi [REDAKOVANÉ]. Správca konkurznej podstaty 30. decembra 2021 založil osobitný účet dlžníka pre účely prevedenia čiastky 10 000 eur úpadcovi ako nepostihnuteľnú hodnotu obydlia, v ten istý deň bola uvedená čiastka prevedená na zriadený účet. Sťažovateľ 5. januára 2022 z účtu po prvýkrát čerpal sumu 250 eur, ktorú možno maximálne mesačne z osobitného účtu dlžníka čerpať. Sťažovateľ sa návrhom z 10. januára 2021 domáhal vydania neodkladného opatrenia, ktorým by okresný súd nariadil vyplatiť úpadcovi sumu 750 eur jednorazovo v hotovosti za omeškané tri mesiace, keď mal správca konkurznej podstaty peňažné prostriedky zo speňaženia konkurznej podstaty k dispozícii, ale nepreviedol ich ešte na osobitný účet dlžníka. Okresný súd 28. februára 2022 požiadal správcu konkurznej podstaty o predloženie písomnej správy o konkurznom konaní. Okresný súd uznesením z 2. marca 2022 odmietol návrh na vydanie neodkladného opatrenia, keďže nespĺňal zákonom predpísané náležitosti, t. j. v návrhu neboli opísané rozhodujúce skutočnosti odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy. Správca konkurznej podstaty 8. marca 2022 predložil okresnému súdu správu o svojej činnosti, z ktorej vyplýva, že sa v priebehu nasledujúceho týždňa (od doručenia správy) chystá doručiť na súd záverečnú podrobnú správu o priebehu konkurzu, ako aj vyhotoviť konečný rozvrh výťažku. Vypožičaný spis okresného súdu, ktorý bol ústavnému súdu doručený 18. marca 2022, ešte túto správu neobsahuje.

15. Úlohou ústavného súdu nie je určovať namiesto konkurzného súdu optimálny postup v danej veci, ale posúdiť, či ním prijaté opatrenia a zvolený postup sú vzhľadom na okolnosti daného prípadu akceptovateľné z pohľadu ústavou garantovaného práva na konanie bez zbytočných prietáhov, teda či postup konkurzného súdu nebol v tomto smere zjavne neodôvodnený alebo arbitrárny (obdobne napr. I. ÚS 13/00, III. ÚS 99/02).

16. Celková doba trvania konania, ktorú ústavný súd počíta od 5. októbra 2020, keď bol okresnému súdu doručený návrh na vyhlásenie konkurzu, do dňa rozhodnutia ústavného súdu o ústavnej sťažnosti sťažovateľa, je 18 mesiacov. Táto doba trvania konkurzného konania, ktoré je podľa zistení ústavného súdu už vo fáze pred rozdelením výťažku a vyhotovením záverečnej správy, nepredstavuje dobu, ktorá by bola vzhľadom na už spomenutú špecifickú povahu konkurzného konania neprimeraná. Okresný súd primerane reagoval na sťažnosti sťažovateľa, ktorý namietal nečinnosť správcu konkurznej podstaty, správcu opakovane vyzval na predloženie správy a ten správu o svojej činnosti predložil. Najmä v období od septembra 2021 prebiehali jednotlivé úkony v konkurznom konaní priebežne bez väčších časových rozstupov, čo však neznamená, že do tej doby by bol správca úplne nečinný, keďže po ukončení pandemických opatrení (marec 2021) od mája 2021 realizoval úkony smerujúce k speňaženiu majetku podliehajúceho konkurzu (ako vyplýva zo správy o jeho činnosti z 10. septembra 2021).

17. V prípadoch, keď ústavný súd zistil, že postup všeobecného súdu sa nevyznačoval takými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné prietahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, nevyslovil porušenie základného práva zaručeného v tomto článku (II. ÚS 57/01), prípadne návrhu buď nevyhovet (I. ÚS 11/00), alebo ho odmietol ako zjavne neopodstatnený (I. ÚS 17/01, I. ÚS 41/01, I. ÚS 57/01).

18. Vzhľadom na uvedené zistenia ústavný súd dospel k záveru, že v označenom konkurznom konaní nedošlo k prietahom, ktoré by mohli predstavovať zásah do základného práva sťažovateľa

na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, a preto ani nemohlo dôjsť k porušeniu sťažovateľom označeného základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy. Ústavnú sťažnosť v časti namietajúcej postup okresného súdu preto ústavný súd odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 56 ods. 1 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

II.2. K namietanému porušeniu práv postupom Centra právnej pomoci:

19. Sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva na právnu pomoc postupom Centra právnej pomoci. V sťažnosti uvádza, že trikrát požiadal centrum právnej pomoci o ustanovenie právneho zástupcu v konkurznom konaní, avšak bezúspešne. Z uvedeného nie je celkom zrejmé, či sťažovateľ namieta rozhodnutia Centra právnej pomoci, ktorými nebolo jeho žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu vyhovené, alebo namieta postup Centra právnej pomoci spočívajúci v jeho nečinnosti.

20. V oboch uvedených prípadoch však sťažovateľ mal k dispozícii dostupný prostriedok nápravy, ktorým je v prípade rozhodnutia o nepriznaní nároku na poskytnutie právnej pomoci správna žaloba [§ 10 ods. 5 zákona č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v hmotnej núdzi a o zmene a doplnení zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 8/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov] (IV. ÚS 84/2022, IV. ÚS 545/2020), a v prípade namietaného postupu Centra právnej pomoci, žaloba proti nečinnosti orgánu verejnej správy podľa Správneho súdneho poriadku (II. ÚS 248/2018).

21. Iba za predpokladu, že sťažovateľ vyčerpal všetky jemu dostupné právne prostriedky súdnej a inej právnej ochrany svojho základného práva alebo slobody a pri ich uplatnení nie je úspešný, môže sa uchádzať o ochranu tohto základného práva alebo slobody sťažnosťou podanou ústavnému súdu podľa čl. 127 ods. 1 ústavy (IV. ÚS 193/2010, I. ÚS 178/2011, IV. ÚS 453/2011, III. ÚS 703/2017), a to pri zachovaní lehoty na podanie ústavnej sťažnosti (§ 124 zákona o ústavnom súde).

22. Sťažovateľ v sťažnosti netvrdí ani nepreukázal, že by niektorý z dostupných prostriedkov súdnej ochrany svojho základného práva využil, a preto je ústavná sťažnosť v tejto časti neprípustná podľa § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

II.3. K namietanému porušeniu práv postupom verejnej ochrankyne práv a generálnej prokuratúry:

23. V zmysle konštantnej judikatúry ústavného súdu je dôvodom na odmietnutie sťažnosti pre jej zjavnú neopodstatnenosť absencia priamej vzájomnej súvislosti medzi označeným základným právom alebo slobodou na jednej strane a namietaným konaním, rozhodnutím alebo iným zásahom do takéhoto práva alebo slobody na strane druhej. Inými slovami, ak ústavný súd nezistí relevantnú súvislosť medzi namietaným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sťažovateľ namieta, alebo ak nezistí žiadnu možnosť porušenia označených základných práv alebo slobôd, realnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie

konanie, vysloví zjavnú neopodstatnenosť sťažnosti a túto odmietne (m. m. III. ÚS 21/00, I. ÚS 91/03, IV. ÚS 150/03, II. ÚS 28/04).

24. Sťažovateľ bližšie nešpecifikuje postup alebo rozhodnutie, ktorým malo dôjsť k porušeniu základného práva na právnu ochranu podľa čl. 47 ods. 2 ústavy zo strany verejnej ochrankyne práv alebo generálnej prokuratúry. Pokiaľ však ústavný súd vychádza z nosnej argumentácie sťažovateľa, za ktorú považuje námietku proti postupu a priet'ahom v konkurznom konaní, nie je možné identifikovať žiadnu príčinnú súvislosť medzi možným postupom verejnej ochrankyne práv a generálnej prokuratúry v rámci ústavou a zákonom im zverených právomocí a sťažovateľom označeným základným právom na právnu pomoc, ktorej sa domáhal v uvedenom konkurznom konaní. Ani jeden z uvedených orgánov verejnej moci nemá právomoc zasiahnuť a poskytnúť ochranu základnému právu sťažovateľa na právnu pomoc v konkurznom konaní, prípadne ovplyvniť postup správcu konkurznej podstaty. Ako už bolo uvedené, dohľad a dozor nad výkonom činnosti správcu konkurznej podstaty vykonáva nezávislý všeobecný súd. V tejto časti je preto ústavná sťažnosť sťažovateľa zjavne neopodstatnená [§ 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde].

II.4. K žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom:

25. V zmysle § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže ustanoviť navrhovateľovi právneho zástupcu, ak navrhovateľ o to požiada, ak to odôvodňujú jeho pomery a nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. Tieto tri predpoklady na ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom musia byť splnené súčasne. Ak hoci len jeden z týchto predpokladov nie je splnený, nemožno žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu vyhovieť (III. ÚS 265/2014, III. ÚS 588/2015, IV. ÚS 75/2022).

Ústavný súd dospel k záveru, že v danom prípade nie sú splnené podmienky na ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom. Z výsledku posúdenia obsahu ústavnej sťažnosti sťažovateľa ústavným súdom (body 10 až 24) je zrejmé, že v tomto prípade ide o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti (II. ÚS 193/2020, IV. ÚS 75/2022). Keďže nebol splnený jeden z nevyhnutných predpokladov na ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom, žiadosti sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu ústavný súd nevyhovел (bod 2 výroku uznesenia).

II.5. K žiadosti o spojenie vecí sp. zn. Rvp 2449/2021 a sp. zn. Rvp 439/2022 na spoločné konanie:

26. Zákon o ústavnom súde nemá osobitné ustanovenia o postupe pri spojení vecí na spoločné konanie, avšak v súlade s § 62 zákona o ústavnom súde o primeranom použití Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) možno v konaní o ústavnej sťažnosti (čl. 127 ústavy a § 122 a nasl. zákona o ústavnom súde) použiť na prípadné spojenie vecí primerane § 166 ods. 1 CSP.

27. V tejto súvislosti však musí ústavný súd poznamenať, že sťažovateľ podaním novej ústavnej sťažnosti prejavil vôľu iniciovať nové konanie pred ústavným súdom. Ako sám uvádza, ústavná sťažnosť vedená pod sp. zn. Rvp 439/2022 obsahuje omnoho širší okruh namietaných porušení základných práv a slobôd a ich porušovateľov a väčší rozsah sťažnostnej argumentácie, ktorá je doplnená o vyjadrenia ďalších orgánov verejnej moci.

28. Vzhľadom na uvedené a berúc do úvahy aj časové hľadisko, dospel ústavný súd k záveru, že spojenie týchto dvoch konaní na spoločné konanie by nebolo hospodárne, a preto návrhu sťažovateľa na spojenie vecí nevyhovelo.

29. Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti ako celku neprichádzalo už do úvahy rozhodovať o ďalších návrhoch sťažovateľa vymedzených v petite sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 5. apríla 2022

Ladislav Duditš
predseda senátu